

Mina nya skolår!

602027

Jag låg sömnlös i min säng den där söndagskvällen innan jag skulle börja första klass.

Allting var förberätt.

Mina kläder som jag skulle ha på mig låg på min röda skrivbordsstol. Det var ett par röda manchesterbyxor och en blå tröja. Kläderna var alldeles nya.

Bredvid stolen stod min blåa stolvästra. Jag hade köpt ett rosa pennstrin. Det var mykt och leant, för det var i wagon slags fust-påls.

Jag låg där och tänkte på allting som skulle häända.

Vilka nya kompisar jag skulle få, hur min fröken skulle vara och om det skulle bli kul eller kanske tvärtom?

Men till slut somnade jag.

Nästa dag när jag satt i kapprummet
med mamma, var det lite nervöst.

Man visste inte vad som skulle hänta!

Kapprummet var ett stort rum som båda
ettorva hade gemensamt. Själv gick jag i
ta.

Vid varje längsida fanns gula bläcktångare
och en lång gul bänk. För övrigt såg det ganska
dystert ut. Med bruna mattor och tegelväggar.

Det var en massa barn och föräldrar där
inne. Själv tände jag bara Thessie och Lina.

Vi bodde nästan grannar och vi hade gått
på samma förskola.

Tillslut kom fröken och släppte in oss. Hon hade
ljust kort hår och glasögon. Karin hette hon. L. 2.2.1.1
Hon såg snäll ut.

Vi gick in i klassrummet. Bänkarna stod
två och två så det blev lite problem när jag,
Thessie och Lina skulle sitta tillsammans.

Men fröken flyttade ihop 3 bänkar så att vi
kunde sitta bredvid varandra.

Klassrummet var jättefint. Det hade gul-
vita väggar med fyra stora fönster. Framme
vid frökens bänk fanns den stora svarta tavlan.

På den hade fröken skrivit:

Välkommen till klass 7a!

Runt om hade hon ritat blommor.

”Jälv satt vi i små, låga bänkar. Min var för liten så jag fick byta till en högre.

Ettan var kul att börja. Man lärde sig fort att striva, läsa och räkna. Jag tyckte det var roligt att gå i skolan.

Åren gick och det var dags att börja mellanstadiet. Vi fick en ny lärare. Hon var också jättesnäll. Hon hade mörkt mellanlångt hår och bruna ögon. Berit var i 40-årsåldern.

När man kom upp i fyran kände man sig mycket större. Man gick faktiskt på mellanstadiet och på Beckskolan hade vi inte något högstadiet.

I fyran började vi också med engelska. Det tyckte

2.1.1

2.2.4.1

2.2.2.1

M.I.1.

jag var roligt.

Jag kommer ihåg första engelsktöxan vi hade.

Den lärde jag igenom så många gånger att jag kunde den utan till.

Det handlade om en farbror som hette Mr Mooney och hans djur.

Att börja sexan var något stort.

Då var man åldst på skolan och man skulle snart välja till Högstadiet!

Det där med att välja till Högstadiet var ganska svårt. Man visste inte vad särskild och allmän innebar mer än att det var en svårare linje och en lättare linje.

Som tur var så hade jag en storebror som

berättade för mig hur det var på Högsädet.

Man fick information i skolan. Men det var inte likadant som att få information från en som hade gått där bara några år innan.

Jag och Daniel, som min storebror heter, var ungefär lika bra i skolan och lika varandra på andra sätt, så jag valde det linje han hade valt.

Och det är jag glad för att jag gjorde, för det kändes rätt ända fram till början.

Högsädet är inte så jobbigt som jag trodde det skulle vara. Det är klart att man får kämpa om man vill ha hufvudsakl betyg när man slutar nian.

Men allting har gått så fort här på Högsädet.

Jag tyckte inte det var så länge sedan man
började i skolan.

Jag trivs bra i mina. Både med lärare och
kompisar. De flesta i min klass har jag gått
med ånda sedan ettan så nu när man sluter
till varen kommer det nog att känna lite nära
når man ska söga adjö inför sommaren.

Men de flesta kommer man att träffa på
gymnasiet även om man inte väljer samma
linje. Så det är alltid en tröst.

Över lag har jag alltid tyckt bra om skolan
och det kommer jag nog att fortsätta med.